

آیا پولس دستور داد تا مسیحیان شراب بنوشند؟ (اول تیموتاوس فصل ۵ آیه ۲۳)

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ

کتاب مقدس مستی و عواقب آن را محکوم می کند (امثال فصل ۲۳ آیات ۲۹ - ۳۵). هم چنین مسیحیان با کمک روح القدس نباید اجازه دهند چیزی بر آن ها مسلط شود (اول قرنتیان فصل ۶ آیه ۱۲، دوم پطرس فصل ۲ آیه ۱۹). کلام خدا هم چنین هر کاری را که باعث لغزش و عذاب وجدان سایر مسیحیان شود، نکوهش می کند (اول قرنتیان فصل ۸ آیات ۹ - ۱۳).

مخالفان مسیحیت می پرسند با توجه به هشدار کتاب مقدس مبنی بر افراط در نوشیدن شراب، چرا پولس دستور داد تا مسیحیان شراب بنوشند (اول تیموتاوس فصل ۵ آیه ۲۳)؟

در ابتدا باید بدانیم که پولس حکم نوشیدن شراب را برای مسیحیان صادر نکرد. مخاطب او فقط تیموتاوس بود. پولس به تیموتاوس توصیه کرد: "خوب است که به جز آب، گاهی نیز برای ناراحتی معده ات، کمی شراب بنوشی، زیرا اغلب بیمار می شوی." این آیه نشان می دهد که تیموتاوس از لحاظ جسمی، جوانی ضعیف و بیمار بوده است.

در دوران باستان، یکی از داروهای متداول برای درمان بیماری های گوارشی، نوشیدن شراب بود. مصرف شراب برای مقاصد دارویی، به معنای مصرف عمومی نیست. کتاب مقدس مستی را نکوهش می کند. پولس به تیموتاوس توصیه کرد که برای درمان، "کمی شراب" بنوشد و نه مقدار زیاد. هدف از نوشیدن شراب، کسب لذت نبود، بلکه برای رفع ناراحتی معده تجویز گردید.

پولس در نامه اش به کلیسای افسس به اعضای کلیسا فرمود: "از مستی بپرهیزید، زیرا مستی انسان را به راه های زشت می کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید" (افسیسیان فصل ۵ آیه ۱۸). انسان دنیوی شادی خود را در نوشیدن شراب و لذت های نامشروع پر می کنند. مقصود سخن پولس این است که شخص باید از چیزی پر شود. مسیحیان شادی را در پر شدن از روح القدس می یافتند. مستی ناشی از شراب اثرات مضر به دنبال دارد، در حالی که پر شدن از روح خدا اثرات مفیدی به وجود می آورد.

مستی گناه است. به خصوص وقتی شخصی مست می شود، معمولاً مرتکب گناهان دیگری نیز می گردد. از سوی دیگر، مشروبات الکلی اعتیادآور است و بسیاری را در چنگال خود اسیر می سازد. اعتیاد به مشروب، کانون خانواده را از هم می پاشد و زیان های مادی، جسمی و روحانی (معنوی) به وجود می آورد.

اما پر شدن از روح خدا نتایج مانند محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی، نیکوکاری، وفاداری، فروتنی و خویشتنداری را پدید می آورد (غلاطیان فصل ۵ آیات ۲۲ - ۲۳). باید هر روز و هر ساعت از

روح خدا پر شویم. شخصی که مست است تحت کنترل و هدایت الکل است، ولی کسی که از روح خدا پر شود، در کنترل و هدایت خداوند است.

در دوران کتاب مقدس شراب با آب مخلوط می گردید تا تاثیر آن کاهش یابد. در آن روزگار، شراب تخمیر می شد اما نه تا میزانی که امروزه در صنعت شراب سازی حاصل می شود. بنابراین مانند شراب های امروزی نبود. در فروشگاه های یهودیان، شراب کاشر به فروش می رسد. این همان شرابی است که طبق سنت یهود تهیه شده و در زمان مسیح هم موجود بوده است. در آن دوران، در اسرائیل افراط در شرابخواری و مستی جرم و گناه محسوب می گردید.

نظراشتراک گذاری